

Hellen Rinell
637 Shinzaika
H I M E J I.
Japan.

Nr 185.

Göteborg den 26 juli 1963.

I dag på morron har vi mött Gerda och Egron och Kungsholm. Ett strålande väder med blå himmel! Dom sa att det var så underbart att glida in i Göteborgs hamn i detta vackra väder. Man får numera inte komma in i betongskjulet, men upp på takterassen får man gå. När jag kom upp där fanns inte en kotte, som jag kände. Jag gick ner på plan utanför skjulet och rätt som det var kom Roy. Han hade talar med dom nerifrån kajen. Jag tror att det tog mellan tre kvart och en timma innan dom kom ut. Först fick jag se Egron och Lally, som fått kort ombord, och dom släpade på mycket bagage, som fördes till en bil. Det var Erik Wickström, som stod där och packade. Dessförinnan fick Linnéa och Ester syn på mej. Vad roligt det var att träffa dom. För första gången träffade jag Åke Hermansson. Så uppträdde Berit och Leif Ljungqvist - Ragnars barn - och en flicka som Leif kallade sin tös. Det var ju en massa släkt! Lally och Åke hade bil med sej. Och i dessa två bilar packades allt folket in, inte ungdomarna Ljungqvist förstås. Och så for dom till respektive hem med väl lastade fordon. I Hermanssons bål satt bara Lally och Åke, för dom hade det mesta godset. I den andra alltså Erik, Egron, Gerda, Linnéa och Ester. Roy hade sin bil nere också. Den fick jag följa med och vi lotsade dom ut ur stan ända till Lerum, där vi vände. Under det vägstycket "lånade" vi Gerda och fick prata lite med henne. Hon berättade bl. a. om att Dodos ungar var så trevliga och väluppfostrade. Hon var riktigt förtjust i dom. Rut med familj var på semesterresa på Gotland. Men sällskapet hade bott på Näset i natt alla utom Lally och Åke som bott hos Eva och Roy. När vi kom till Lerum, där vi skulle skiljas, så uppträdde Apsja och Åke Granath, som var på väg från Gbg. Dom träffade jag för första gången i går kväll, då dom var i vår kyrka och hörde Gerdie och ungdomarna från Sahlgrenska. Jag tror knappast att dom kunde ta igen oss på mej. Dom måste ha känt Hermanssons, jag vet inte. Varifrån kommer ni, sa jag. Vi är på väg hem och så fick vi se er här, sa dom. Så skjutsade Roy hem mej och vi drack kaffe tillsammans här. Han hade tagit ledigt hela dan. Jag hade ju haft sånt bekymmer för att Gerdie och Hjärdis skulle få träffa Gerda och Egron, men därav blev ju intet. Granaths far till Kongo den 4/8 och våra flickor far till USA den 8. Nu tror jag att jag skall försöka ordna så att dom kommer upp till mej efter den 1 aug., då dom är lediga. Vi är ju överens om att vi ska träffas hemma hos mej någon stund innan dom ger sej iväg. Jag har inte haft dom hemma hos mej någon gång på dessa år. Dom jobbar ju så hårt på alla håll, så jag har inte haft hjärta att begära att dom skulle komma till mej. Men någon gång före den 8 ds kommer dom. Och jag hoppas att Ebba och Ludde också orkar hit då. Och syster Signe, som jag tror har betytt mycket för Gerdie under den tid hon hade mycket att kämpa med. Är Åkessons hemma kanske dom kan komma med.

Gerda fick dina 3 brev och Roy kortet till Evas blommor.

Och jag har ju också fått en massa brev. Dom dräller in i min brevlåda dag för dag nästan. Nr 178 kom visst den 23 ds och 179 fördelat på 2 aerogram fick jag i går. Tack ska du ha. Men vart har 177 tagit vägen? Jag vet inte om jag har förlagt det nånstans. Eller om du lurat mej på munren.

Vem är nu denna Betty?

Känner du inte distriktsföreståndare John Carlén i Katrineholm. Och han är visst ordf. i någon HSB-förening. Men du gör rätt i att inte lova något säkert så långt i förväg. Det är bättre för eran del att ha det lite flytande. Och det tycker jag dom får finna sej i. Om dom nu skulle få en lägenhet tidigare än ni kommer, är det då svårt att få lägenheten uthyrd på mellanliggande tid?

Tänk att Karin Gustafsson blivit änka!

Nej, det kan minsann inte säjas om någon av dina systrar att dom är normala om därmed menas kloka. Inte heller om det är frågan om hälsan är det mer än högst 2 som kan skaffa sej papper på normalitet. Ebba är något bättre men inte alls bra. I tisdags var vi på Leksands-gården i Onsala. En mycket vacker plats, där Ebba bjöd på kaffe. Hon betalade också resan, som kostade kr. 8:- pr person. Vi satt i den vackra trädgården några timmar i strålande väder och hade trevligt. Vid 17-tiden tog vi bussen hem igen. Flickorna följde mej/ mej hem för att hjälpa mej äta upp jordgubbar och glass, som jag hade över från födelsedagen. Ebba

la sej på min säng för att ta igen sej lite. Hon låg så länge med slutna ögon så vi trodde att hon sov. Nä då, hon bara vilade för hon var så trött. Nu är hon nog lite bättre, men sakta går det. Jag vet inte ännu om dom kan öppna affären den 1 aug., som är meningen. Dom får kanske skjuta på det. Medan jag kommer ihåg det så hade Granaths en hälsning från Anne-Lise Smith, Brüssel. Hon här ha jobbat i den amerikanska missionen i Himejå. Dom trodde att hon kände sej ganska ensam och att hon skulle bli väldigt glad för en hälsning från dej eller er. Nu hade dom ingen adress men trodde att ni kunde få den via Arvid Stenström i Brüssel. Jag vet inget mer om denna Japan-missionär än att hon ska gå till Kongo!

Beträffande Joel så sa Nic här om dan att Olle Källstigen sagt att Joel nyss varit på undersökning men att doktorn inte hittat nåt fel på honom!?! Detta kan ju betyda att jag har fel beträffande hans sjukdom. Jag tror att Olle menade att om han blev erbjuden missionsföreståndareplatsen så skulle han ta den. Ack ja! Det förefaller nog som om Rudéns var färdiga med världsfältet eller Europa menar

jag. Barnene vill nog gärna tillbaka till Sverige och föräldrarna också. Ja, August Dahlin är just den du tror. Du ska tro att dom hade goda ord att säga om honom. En gedigen människa och kristen med ett stort ansvar för församlingen. Vi satt där nog allihop och önskade oss ett sådant eftermäle. Hans Ester, som han varit gift med i 23 år är också en fin och god människa. Jag träffade en hel del släktingar. Hälsade på någon som kallade sej Elsa Johansso, men hade hetat Dahlin förut. Vad är ni för några, sa jag. Jo. dom tre var Johns och Almas döttrar. Utom Elsa var det 2 ogifta. Så träffade jag ett par andra fruar, som jag tyckte såg ut som släkt. Då var det Almas och Alfreds 2 döttrar, ~~som~~ varav 1 var änka, tror jag. En bror till dom hämtade oss efter begravningen för att jag skulle få hälsa på deras mamma. som var min kusin Alma 87 år gammal. Det var så roligt få träffa henne också. Så skulle Gustaf, som tycks vara storbonde, skjutsa mej till tåget som skulle gå 20.15. Men jag hade missförstått tågtiderna och det gick inget tåg förr än 21.40. Gustaf kärde då runt en hel timma och vidade mej allt vackert i Trollhättan. Harcegentligen aldrig sett stan förr. Nu ska jag sticka ner med detta brev, så kanske du får det i Himeji *W. L. M.*